

[Elisabeth Bruun Olesen]

ge, at det tager afstand fra de to ting, og at det vil glæde ungdommen ved at arbejde for, at både sultecirkulæret og løntrykkerbekendtgørelsen skal væk. Jeg har heller ikke hørt nogen socialdemokrater sige, at ventetiden for dimittender skal væk, sådan at unge, der har fået en uddannelse, igen skal være dagpengeberettigede, når de har fået uddannelsen, og ikke må vente et år. Så man siger altså forskellige ting, når man er i regering, og når man er i opposition.

Hvad angår valgretten, var fru Connie Hedegaard inde på, at man skulle være moden, og hun var bekymret over, om de unge nu kunne klare det at få valgret i så ung en alder. Når man diskuterer udvidet valgret, giver det altid bekymring fra de borgerliges side med hensyn til, om man er moden nok, og med hensyn til forholdet mellem pligter og rettigheder og beskyttelse af de unge. Dengang kvinderne i sin tid ikke havde valgret, var det, fordi kvinderne skulle beskyttes.

Dertil vil jeg sige, at der for det første jo ikke stilles særlige krav om, at andre vælgergrupper skal være specielt modne, og for det andet er valgrettens sammenknytning med bestemte pligter ikke noget argument for at bibeholde netop 18 år eller nogen som helst valgretsalder overhovedet. Hvis man tog den sammenknytning alvorligt, kunne man udmærket anvende den til at sige, at man skulle have valgret, når man var 7 år, for på det tidspunkt indtræder undervisningspligten. Eller man kunne sige, den skulle være ved 15 år, hvor den unge kan gøres strafferetligt ansvarlig og for resten da også må sætte børn i verden – som om det ikke krævede ansvar og modenhed! Desuden er en høj valgretsalder ikke beskyttelse af de unge; de udsættes, allerede fra de er helt små, for påvirkninger fra fjernsynet, fra radioen, fra skolen og fra de politiske partier, som alle sammen mere eller mindre satser på fremtidens vælgere.

Så vil jeg over for fru Connie Hedegaard slå fast, at det ikke er en automatik, at valgretsalderen og myndighedsalderen nødvendigvis behøver at følges ad, men når man rejser krav om valgretsalderen, knyttes kravet om sammenfald altid til af den anden part. Historisk set har der ikke altid været sammenfald, og uanset om den 16- eller 17-årige har valgret eller ej, så må han eller hun faktisk meget ofte træffe beslutninger, der er meget vidtgående: beslutning om, hvilken

uddannelse man skal have, beslutning om, hvilke typer arbejde man skal have, beslutning om, hvorvidt man vil sætte børn i verden eller ej.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil faktisk starte mit indlæg med at rose hr. Helge Sander, for jeg synes, det var fornuftigt, som han sagde, at vi ikke skulle efterlade en forgældet nation. Men så kom hr. Helge Sander senere ind på, at der manglede boliger til de unge. Ja men den boligpolitik, der er ført her i landet i de sidste 20–30 år, har været subsidier til boliger. Og hvem skal så betale de subsidier? Det skal de unge mennesker. Hr. Helge Sander, jeg tænkte ikke bare på landbrugsejendomme, jeg tænkte også på Herning, hvor jeg ved at hr. Helge Sander er godt kendt. Gud ske lov har forholdene i dette land udviklet sig sådan, at mange af os har store boliger, og der er såmænd god plads i de boliger. Danmark er jo det land i verden, der har flest kvadratmeter pr. indbygger, så at der skulle være specielt behov i landdistrikterne for boliger til de unge, har jeg stadig væk lidt svært ved at se. Men hvis det er sådan, at hr. Helge Sander mener, at en ung mand og en ung pige skal have lov til at bygge en bolig, men bare ingen subsidier skal have, er det da i orden; så må de bygge 10 for min skyld.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Svend Auken (S) (se foran)

vedtoges med 116 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS og KrF) mod 4 (FP).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til præsteembeder i folkekirken.

(Fremsat 23/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.